

τοῦ διδασκάλου του Πέτρου Ἀρκουδίου, μετὰ προσφωνήσεως εἰς πάπαν Οὐρβανὸν II'. Ἐν τῇ ἐκδόσει ταύτῃ εὕρηται, ὡς προλεγόμενα, καὶ τρία ἐπιγράμματα Λιγαρίδου εἰς Ἀρκουδίον, Οὐρβανόν, καὶ τὰς Οὐρβανίδας Μελίττας.

— Ἑρμηνεία τῆς θείας λειτουργίας.

— Ἱστορικὸν τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχουσάντων, ἀφορισθὲν ὑπὸ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας (1).

Μετανοήσας δ' ὕστερον ἔγραψε κατὰ τοῦ καθολικισμοῦ.

— De primatu Papæ.

— De processione Spiritus S. ex patre.

Πρὸς τοῦτοις ἔγραψε πολλὰ κατὰ Λουθηροκαθρίων, καὶ ἄλλα ἀνέκδοτα κείμενα ἐν Κιέβῳ (2).

Ὁ Matthæi (3) ἀναφέρει ἀνέκδοτον, πρόλογον Λιγαρίδου εἰς Νομοκάνονα Βλαστάρεως. Ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἁγίου Τάφου εὕρηται χειρογράφω συνταχθὲν ὑπὸ Λιγαρίδου—Χρησμολόγιον, ἢ συλλογὴ καὶ ἐρμηνεία πάντων τῶν χρησμῶν.

Νικόδημος Καβάσιλας.

Ἐγεννήθη ἐν τῷ χωρίῳ Ἀγίας Εὐθυμίας τῶν Σαλόνων περὶ τὸ 1595, καὶ ὠνομάζετο Νικόλαος ἐν τοῖς κοσμικοῖς. Τὸ μοναχικὸν τριβώνιον κομιδῇ νέος ἐνδυσθεὶς ὑπηρετήσεν ἐν τινι μονῇ τῶν περιχώρων, ὑποτακτικὸς γενόμενος Χριστοφόρου τινος μοναχοῦ, διδάξαντος τὸν Νικόδημον τὰ πρῶτα γράμματα. Τοῦ Χριστοφόρου μεταβάντος εἰς τὴν μονὴν Βαρνακόβης παρηκολούθησε καὶ ὁ ὑποτακτικὸς. Ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ ὑπῆρχε διδάσκων πρὸ χρόνων ὁ μοναχὸς Καλλίνικος, ἀνήρ θεοσεβής, πεπαιδευμένος τὴν τε θύραθεν καὶ ἔξω σοφίαν, φιλελεήμων, καὶ ὑπόδειγμα ἐγκρατείας καὶ ἠθικῆς. Παρὰ τούτῳ καὶ ὁ Νικόδημος ἐξεπαιδεύθη, ἀναδειχθεὶς τοῦ διδασκάλου ὑπέρτερος μὲν τὴν σοφίαν, ἴσος δὲ τὰ ἦθη καὶ τὰς ἀρετάς. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Χριστοφόρου, ὁ Καβάσιλας ἐκπληρῶν κατὰ γράμμα τὴν τελευταίαν βούλησιν τοῦ φιλοπάτριδος καὶ φιλοστόργου γέροντός του μετέβη εἰς τὸν γενεθλίον τόπον, καὶ σχολεῖον συστησάμενος ἐδίδασκε δωρεὰν τοῖς προσερχομένοις. Ἄγνοεῖται πόσον ἐν τῇ πατρίδι διδάσκων παρέμεινε· τοῦτο δὲ μόνον γνωρίζομεν, ὅτι τῷ 1642 εἰς Βουνιχώραν εὐρισκόμενος ἔγραψε πρὸς διαφόρους προκρίτους, ἐνεργοῦντας ἵνα προχειρισθῇ ἐπίσκοπος Σαλόνων. « Τὴν τιμίαν θέλησιν τῆς ἀρχοντίας σας ἔμαθα· καὶ σὰς » παραγγέλλω, πῶς δὲν ἐμπορῶ ν' ἀκούσω τὴν ιδεάν σας. Καλλίτε-

(1) Δοσιθέου, περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχουσάντων.

(2) Rodotà, Storia del Rito Greco, III.

(3) Codices Mosquen. σελ. 83.

